

Skatteministeriet

25. februar 2022
J.nr. 2022 - 1448

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 322 af 8. februar 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af svaret på SAU alm. del – spørgsmål 241 oplyse, om lande som Sverige, Norge og Holland har opsat en lignende værnsregel, der betyder at grupper af investorer på 8 eller flere betragtes som et investeringsselskab og dermed er underlagt lagerbeskatning, og hvis ikke det er tilfældet oplyse, hvordan disse lande garderer sig mod skattespekulation i deres aktier via investeringsselskaber fra lavskattelande?

Svar

Grundlaget for de danske skatteregler for investeringsselskaber er, at investorer ikke ved at foretage kollektiv investering i værdipapirer via en juridisk enhed skal kunne komme uden om den løbende beskatning af afkastet, som gælder for investorer, der investerer i værdipapirer direkte.

På basis af oplysninger fra IBFD International Bureau of Fiscal Documentation ses hverken Sverige, Norge eller Nederlandene i deres skattelovgivning at have en særlig kategori af selskaber, der er defineret som selskaber, hvis virksomhed består i kollektiv investering i værdipapirer – som ikke er investeringsinstitutter omfattet UCITS-direktivet – hvor kollektiv investering er defineret som mere end 7 investorer.

Mens både Sverige og Nederlandene har regler om investeringsselskaber, indeholder oplysningerne fra IBFD ingen angivelse af, at dette skulle være tilfældet i Norge.

Efter de svenske regler om investeringsselskaber er disse defineret som selskaber, hvis virksomhed består i investering i værdipapirer med henblik på at tilbyde investorerne risikospredning ved investering i værdipapirer i mange forskellige selskaber, dvs. investering i en bred portefølje af værdipapirer. Det er yderligere et krav, at selskabet har et stort antal personer som investorer. Dette krav betyder, at investeringsselskaberne generelt er børsnoterede.

Investeringsselskaberne er skattefrie. Til gengæld beskattes de svenske investorer af afkastet i investeringsselskabet. Investorerne beskattes på baggrund af en skabelonindtægt. Skabelonindtægten beregnes som 1,5 pct. af værdien pr. den 1. januar hvert kalenderår af de værdipapirer, der indgår i investeringsselskabets værdipapirportefølje.

I Nederlandene opererer man med to forskellige kategorier af investeringsselskaber. Den ene kategori er investeringsselskaber, som principielt er skattepligtige, men undergivet en skattesats på 0 pct. Status som ”skattepligtigt” investeringsselskab kræver bl.a. at selskabets virksomhed efter dets vedtægter udelukkende består i investering, og at selskabet udlodder dets overskud til investorerne senest 8 måneder efter indkomstårets udløb. Hvor selskabet er børsnoteret, må ingen person eje 25 pct. eller mere af kapitalen, og intet selskab eller koncern må eje 45 pct. eller mere af kapitalen. Hvor selskabet er unoteret, skal mindst 75 pct. af kapitalen være ejet af personer, der hver ejer mindre end 5 pct. af kapitalen.

Den anden kategori er investeringsselskaber, der er skattefritaget. Det er et krav, at selskabet har mere end én investor, og at der er tale om kollektiv investering. Da selskabet er skattefritaget, og der ikke er noget krav om udlodning af overskud, er der i stedet en beskatning af investorerne. Der foretages hvert år en værdiansættelse til handelsværdien af andelene i selskabet, og har der været en stigning fra et år til det næste, skal investorerne medregne denne stigning (gevinsten) ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst.

Som det fremgår, er situationen den, at selv om hverken Sverige eller Nederlandene har den samme definition af investeringsselskab som Danmark, er der det fællestræk, at en status som investeringsselskab er kombineret med en løbende beskatning hos investorerne af afkastet - også, hvor der ikke sker udlodning heraf.